

други периодични издания училищни и юношески пѣсни той събра преди четири години въ една голѣма сбирка, която носи хубавото име „Рой звездици“ — съдържа надъ двеста училищни пѣсни. Тѣзи музикални звездици отгласяятъ мелодиитѣ на роднитѣ гори и балкани, дебри и усои; тѣ сж скж-пи за сърдцето на всѣки българинъ, защото въ тѣхъ ние чувствуваме нашето, родното, българското. За това пѣснитѣ на Добри Христовъ сж тъй леко усвояватъ и сж любими на всѣкиго, въ жилитѣ на когото тече българска кръвь. Въ хоровитѣ и со-лови пѣсни имаме сжщото нѣщо, както и въ училищнитѣ: отражение на народното звукотворчество въ една облагородена форма. Но въ хоровата пѣ-сенъ Добри Христовъ отиде по-напредъ отъ Ма-нолова. Той вече не пише самъ китки, не свързва музикалнитѣ народни цвѣта въ букети, а взема отдѣлни цвѣтчета, преработва ги, украсява, обла-городява и тѣ ставатъ по-красиви и по-благоу-ханни. Такива сж неговитѣ хорови пѣсни: „Гани-ната майка“, „Дафино вино“, „Кенисало моме“, „Петрушо ле, Петрушано“, „Слана падна“, преле-стната ржченица „Мари моме, малка моме“, из-пълнената съ наивностъ шега и насмѣшливостъ „Ергенъ дѣдо“ и др.

Добри Христовъ е писалъ и църковна музика. Неговата „Златоустава литургия“ се пѣе току речи отъ всички църковни хорове въ отечеството ни. Но една отъ най-голѣмитѣ негови заслуги е че той пръвъ се зае съ изучаване на нашата музика и установи нейната теоретична основа. Неговиятъ трудъ „Ритмични основи на нашата народна музика“ е първото дѣло въ тази областъ, за което той е получилъ отличие отъ